

РЕШЕНИЕ

№ 6193

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6443** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма] /с предишно наименование [фирма]/, чрез адв. Р. срещу решение от 24. 01. 2020 г., постановено по НАХД № 4191/ 2017 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП 27-311-1/ 10. 02. 2017 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ /ИАМО/, с което на дружеството са наложени следните имуществени санкции:

I. 1. За нарушение по АУАН № А 27-311-1/09. 11. 2016 г., на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗ/ във връзка с чл. 233а от ЗЗ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева;

I. 2. За нарушение по АУАН № А 27-311-1/09.11.2016 г., на основание чл. 221, ал. 2 от ЗЗ във връзка с чл. 233а от ЗЗ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева;

I. 3. За нарушение по АУАН № А 27-311-1/09. 11. 2016 г., на основание чл. 229, ал. 3 от ЗЗ във връзка с чл. 235 от ЗЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 1000

/хиляда/ лева;

II. 1. За нарушение по А 27-311-2/09. 11. 2016 г., на основание чл. 221, ал. 2 от ЗЗ във връзка с чл. 233а от ЗЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева;

II. 2. За нарушение по А 27-311-2/09. 11. 2016 г., на основание чл. 221, ал. 2 ЗЗ във връзка с чл. 233а от ЗЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева;

II. 3. За нарушение по АУАН № А 27-311-2/09. 11. 2016 г., на основание чл. 229, ал. 3 от ЗЗ във връзка с чл. 235 от ЗЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева;

III. За нарушение по АУАН № А 27-311-3/09. 11. 2016 г., на основание чл. 229, ал. 3 от ЗЗ във връзка с чл. 235 от ЗЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

С жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорвания съдебен акт, като се сочат доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон, както и за съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че елементите от обективна страна на нарушенията не били осъществени, за да се обоснове и налагането на административното наказание. Касационният жалбоподател моли за отмяна на оспорваното съдебно решение, както и за отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Медицински одит“, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. За да се произнесе по същество, съдът съобрази следното:

От фактическа страна районният съд въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели е приел за установено следното:

По повод получена в ИАМО жалба за проследяване лечението на пациента М. Р. в лечебното заведение МБАЛ [фирма] и на основание Заповед № РД20-58/29. 04. 2015 г. на изпълнителния директор на ИАМО била инициирана проверка от ИАМО, приключила с издаването на АУАН А 27-311-1/09. 11. 2016 г., АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г. и АУАН А 27-311-3/09. 11. 2016 г., при която били направени следните констатации:

1. По отношение на АУАН А 27-311-1/09. 11. 2016 г. било установено следното от фактическа страна:

В периода от 10. 08. 2016 г. до 11. 08. 2016 г. била извършена проверка на място в лечебното заведение [фирма], възложена със Заповед № РД-27-311/ 5. 08. 2016 г. Проверката била по повод на постъпила жалба във връзка с медицинското обслужване на М. К. Р., както и заплатената сума в размер на 2895 лева, която сума включвала две

хоспитализации в лечебното заведение - първа хоспитализация с История на заболяването № 14544, за която са заплатени 1900 лева и за втора хоспитализация по ИЗ № 15110, за която са заплатени 995 лева.

Било установено, че пациентката е транспортирана до [фирма] след установен мозъчно съдов инцидент, след кратък престой в МБАЛ "С. В." - [населено място]. В спешното отделение на [фирма] пациентката е приета от д-р К. в 1,38 часа на 04. 05. 2016 г., като прегледът е отразен в Амбулаторен дневник на спешно отделение № 10403. След консултация с д-р М. е поставена диагноза "Последици от мозъчен инфаркт. Била хоспитализирана в клиника по неврология - платен пакет.

След осъществената консултация пациентката е хоспитализирана в Клиниката по неврология и медицина на съня - "звено за лечение на остри мозъчни инсулти" с ИЗ № 14544/ 4. 05. 3026 г. в 02. 05 часа, с предварителна диагноза: Последици от мозъчен инфаркт. Служебно е определен лекуващ лекар д-р М..

Пациентката не е хоспитализирана по Клинична пътека, чието заплащане е гарантирано от бюджета на НЗОК.

При хоспитализирането на пациентката е предоставена попълнена "Предварителна план-сметка за планово стационарно лечение" от дата 04. 05. 2016 г. и диагноза "Последици от мозъчен инфаркт". В посочената предварителна план-сметка в частта "финансиране на лечението" не бил отразен № на платения пакет с посочена цена 1350 лева, както и не били отразени допълнително поискани услуги от пациентката. За избор на екип за сумата от 550 лева бил положен подпис, както и такъв бил положен за общата дължима сума от 1900 лева.

При дехоспитализирането на М. Р. от клиниката, пациентката заплатила сумата от 1900 лева, за което е издадена фактура № [ЕГН]/ 10. 05. 2016 г., от които 1350 лева били дължими във връзка с "Исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза", а 550 лева - за избор на екип.

При изисквания ценоразпис от лечебното заведение било установено, че под код № Р71001 "Исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза" е отразена цена в размер на 1900 лева.

Предвид това, проверяващите направили извод, че лечебното заведение е извършило нарушение на чл. 86, ал. 2, т 6 от Закона за здравето, тъй като заявената и заплатена услуга "Исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза" в размер на 1350 лева не съответства на цената, посочена в утвърдения ценоразпис на лечебното заведение, както и не дава информация за вид, обема и единичните цени на предоставените услуги на пациента. Тези изводи намерили отражение в т. 1 на АУАН А 27-311-1/09. 11. 2016 г.

Било установено още, че лечебното заведение е фактурирало сумата от 550 лева за избор на лекар/екип от медицински специалисти, който не е направен така, че да възникне събитие, за което да се заплати сумата, тъй като такъв избор не е заявен писмено и заплатената услуга не е предоставена от лечебното заведение. Проверяващите приели, че по този начин са накърнени икономическите права на пациентката, което представлява нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето и което било отразено в т. 2 на АУАН А 27-311-1/09. 11. 2016 г.

По т. 3 от АУАН е прието, че при липсата на попълнено и подписано заявление за допълнително поискана услуга "Избор на лекар/екип за исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза", която обаче е заплатена от пациентката, е налице нарушение на чл. 25, ал. 1 от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ

/Наредбата/, съгласно чиято разпоредба допълнително поисканите услуги по чл. 24а, ал. 1, т. 3 се заявяват писмено от пациента, който попълва заявление по образец, съгласно приложението”.

По отношение на АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г. било установено следното от фактическа страна:

В периода от 10. 08. 2016 г. до 11. 08. 2016 г. била извършена проверка на място в лечебното заведение [фирма], възложена със Заповед № РД-27-311/ 5. 08. 2016 г. Проверката била по повод на постъпила жалба във връзка с медицинското обслужване на М. К. Р., както и заплатената сума в размер на 2895 лева, която сума включвала две хоспитализации в лечебното заведение - първа хоспитализация с История на заболяването № 14544, за която са заплатени 1900 лева и за втора хоспитализация по ИЗ № 15110, за която са заплатени 995 лева.

Било установено, че пациентката е транспортирана до [фирма] след установен мозъчно съдов инцидент, след кратък престой в МБАЛ “С. В.” - [населено място]. В спешното отделение на [фирма] пациентката е приета от д-р К. в 1,38 часа на 04. 05. 2016 г., като прегледът е отразен в Амбулаторен дневник на спешно отделение № 10403. След консултация с д-р М. е поставена диагноза “Последици от мозъчен инфаркт. Била хоспитализирана в клиника по неврология - платен пакет.

След осъществената консултация пациентката е хоспитализирана в Клиниката по неврология и медицина на съня - “звено за лечение на остри мозъчни инсулти” с ИЗ № 14544/ 4. 05. 3026 г. в 02. 05 часа, с предварителна диагноза: Последици от мозъчен инфаркт. Служебно е определен лекуващ лекар д-р М..

Пациентката не е хоспитализирана по Клинична пътека, чието заплащане е гарантирано от бюджета на НЗОК.

След изписването на пациентката от Клиниката по неврология и медицина на съня, М. К. Р. е хоспитализирана повторно в същата клиника, “звено за лечение на остри мозъчни инсулти” за “Петдневен стационар в клиника по Неврология /не включва изследвания и други диагностични дейности” с ИЗ 15110 и приемна диагноза “Последици от мозъчен инфаркт”, код по МКБ 1 69.3. Служебно е определен лекуващ лекар д-р Я.. Пациентката не е хоспитализирана по клинична пътека, като е заплатила за повторното си пролежаване за рехабилитация на касата на лечебното заведение сумата в размер на 950 лева, за което е издаден финансов документ.

При хоспитализирането на пациентката е предоставена попълнена “Предварителна план-сметка за планово стационарно лечение” от дата 10. 05. 2016 г. и диагноза “Последици от мозъчен инфаркт”, код по МКБ 1 69. 3. В посочената предварителна план-сметка в частта “финансиране на лечението” под № на пакета било отразено Р72503С. В полето цена на пакета била отразена сумата от 550 лева с положен подпис. На страница 2 “избор на допълнителни услуги” не били посочени такива. В последното каре бил попълнен код за избор на екип ZF2503С.

При дехоспитализирането на М. Р. била заплатена сумата от 995 лева, за което е издадена фактура № [ЕГН]/ 15. 05. 2016 г., от които 550 лева били посочени като дължими във връзка с Петдневен стационар в клиника по Неврология /не включва изследвания и други диагностични дейности/, а 445 лева били отразени като дължими във връзка с избор на екип.

При изисквания ценоразпис от лечебното заведение било установено, че под код № Р 72503 С е отразена цена в размер на 995 лева.

Предвид това, проверяващите направили извод, че лечебното заведение е извършило нарушение на чл. 86, ал. 2, т 6 от Закона за здравето, тъй като заявената и заплатена услуга “Петдневен стационар в клиника по Неврология /не включва изследвания и други диагностични дейности” в размер на 995 лева не съответства на цената, посочена в утвърдения ценоразпис на лечебното заведение, както и не дава информация за вид, обема и единичните цени на предоставените услуги на пациента. Тези изводи намерили отражение в т. 1 на АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г.

Било установено още, че лечебното заведение е фактурирало сумата от 455 лева за избор на лекар/екип от медицински специалисти, който не е направен така, че да възникне събитие, за което да се заплати сумата, тъй като такъв избор не е заявен писмено и заплатената услуга не е предоставена от лечебното заведение. Проверяващите приели, че по този начин са накърнени икономическите права на пациентката, което представлява нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето и което било отразено в т. 2 на АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г.

По т. 3 от на АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г. е прието, че при липсата на попълнено и подписано заявление за допълнително поискана услуга “Избор на лекар/екип за Петдневен стационар в клиника по Неврология /не включва изследвания и други диагностични дейности”, която обаче е заплатена от пациентката, е налице нарушение на чл. 25, ал. 1 от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ /Наредбата/, съгласно чиято разпоредба допълнително поисканите услуги по чл. 24а, ал. 1, т. 3 се заявяват писмено от пациента, който попълва заявление по образец, съгласно приложението”.

По отношение на АУАН А 27-311-3/09. 11. 2016 г. било установено следното от фактическа страна:

В периода от 10. 08. 2016 г. до 11. 08. 2016 г. била извършена проверка на място в лечебното заведение [фирма], възложена със Заповед № РД-27-311/ 5. 08. 2016 г. Проверката била по повод на постъпила жалба във връзка с медицинското обслужване на М. К. Р., както и заплатената сума в размер на 2895 лева, която сума включвала две хоспитализации в лечебното заведение - първа хоспитализация с История на заболяването № 14544, за която са заплатени 1900 лева и за втора хоспитализация по ИЗ № 15110, за която са заплатени 995 лева.

Било установено, че пациентката е транспортирана до [фирма] след установен мозъчно съдов инцидент, след кратък престой в МБАЛ “С. В.” - [населено място]. В спешното отделение на [фирма] пациентката е приета от д-р К. в 1,38 часа на 04. 05. 2016 г., като прегледът е отразен в Амбулаторен дневник на спешно отделение № 10403. След консултация с д-р М. е поставена диагноза “Последици от мозъчен инфаркт. Била хоспитализирана в клиника по неврология - платен пакет.

Проверяващите направили извод, че неправилно пациентката не е била хоспитализирана по Клинична пътека, тъй като същата е била здравно осигурена и е имала право да получи лечение, финансово осигурено от НЗОК. Приели, че по този начин е отказано правото на достъп до лечебно заведение, сключило договор с НЗОК за оказване на болнична помощ, като така е нарушен чл. 2 от Наредбата, съгласно чиято разпоредба <https://web.apis.bg/p.php?i=456280> здравноосигурените лица в Република България имат право да получават медицинска помощ в обхвата на основния пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/, които им гарантират достъпно лечение в

съответствие със стадия, развитието, тежестта и остротата на съответното заболяване. Прието е, че макар първоначално пациентката да е била хоспитализирана в МБАЛ “С. В.”, [населено място], хоспитализацията не е била отчетена от посоченото лечебно заведение и съответно - не е била заплатена. Предвид това, направили извод, че са липсвали условията на чл. 215, ал. 1 от Решение № РД-НС-04-24-1/ 29. 03. 2016 г. по чл. 54, ал. 9 и чл. 59а, ал. 6 от Закона за здравното осигуряване на Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса /обн., ДВ, бр. 25 от 31. 03. 2016 г., в сила от 1. 04. 2016 г., изм. и доп., бр. 8 от 24. 01. 2017 г., в сила от 1. 01. 2017 г.; обявено за нищожно с Решение № 1341 на ВАС от 31. 01. 2019 г. - бр. 5 от 17. 01. 2020 г., в сила от 17. 01. 2020 г./, съгласно чиято разпоредба “Когато в срок до 30 дни от дехоспитализацията на пациента се наложи нова хоспитализация по същата клинична пътека в същото или друго лечебно заведение, НЗОК заплаща само един от случаите по Клинична пътека /КП/ след провеждане на проверка, освен ако в КП е предвидено друго”.

Въз основа на съставените 3 броя АУАН за общо 7 нарушения е издадено Наказателно постановление № НП 27-311-1/ 10. 02. 2017 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, с което на дружеството са наложени имуществени санкции в общ размер на 7000 /седем хиляди/ лева.

Макар и твърде лаконично, съдът обсъдил писмените и гласни доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Районният съд е приел, че установяването на административните нарушения и налагането на административните наказания са извършени от компетентните органи, при спазване на материалния и на процесуалния закон, поради което изцяло е потвърдил наказателното постановление.

Съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго, с което да бъде извършена нова преценка относно законосъобразността на наказателното постановление. Аргументите в тази насока са следните:

По отношение на пункт I от Наказателното постановление, в което са наложени санкции за нарушенията, за които е съставен АУАН А 27-311-1/09. 11. 2016 г.:

В частта по пункт I, т. 1 от Наказателното постановление:

Лечебното заведение е санкционирано за нарушение на чл. 86, ал. 2, т. 6 от ЗЗ, съгласно чиято разпоредба при хоспитализация пациентът има право да получи информация за цената на всяка една медицинска услуга, манипулация, лечение и лекарствените продукти в извънболничната и болничната помощ. Смисълът на разпоредбата е при постъпването си в лечебното заведение и по време на престоя си там, пациентът да бъде запознат с вида и цената на медицинските услуги, за да може да вземе информирано решение относно предоставянето им. Следователно, нарушението може да бъде извършено по време на хоспитализацията на пациента, като най-ранната възможна дата на извършване на нарушението е датата на хоспитализиране на пациентката, която в случая е 4. 05. 2016 г., а най-късната дата е датата на дехоспитализирането ѝ - 10. 05. 2016 г. Ето защо, не се споделят възраженията на касационния жалбоподател, че в

конкретния случай датата на извършване на нарушението е неправилно определена. Законосъобразно административнонаказващият орган е приел за дата на извършване на нарушението деня на дехоспитализиране на пациентката - 10. 05. 2020 г. По делото безсъмнено е установено, че както при постъпването ѝ в болницата, така при нейното дехоспитализиране пациентката не е получила информация за всяка една от медицинските услуги във връзка с лечението по "Исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза", за които е заплатила сумата от 1900 лева.

Ето защо, правилен е изводът на административнонаказващия орган, че в случая е налице нарушение по т. 1 от АУАН А 27-311-1/09. 11. 2016 г. по чл. 86, ал. 2, т. 6 от Закона за здравето, за което е санкциониано дружеството по пункт I, т. 1 от Наказателното постановление. Съгласно чл. 221, ал. 1 от Закона за здравето лечебно заведение, което наруши права на пациент, регламентирани с този закон и с нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1500 лв. Ал. 2 предвижда, че когато нарушението по ал. 1 е извършено от лечебно заведение - едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществената санкция в размер от 500 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 3000 лв. В конкретния случай на лечебното заведение е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева. Административнонаказващият орган обаче не е изложил каквито и да било мотиви по чл. 27 от ЗАНН, от които да се установят аргументите за налагане на посочената санкция. Настоящият съдебен състав, като прецени тежестта на нарушението и съобрази, че същото е извършено за първи път, намира, че целите на наказанието могат да бъдат осъществени и чрез налагане на имуществена санкция в минимален размер, поради което наказателното постановление следва да бъде изменено в тази част, като се намали размерът на наложената санкция от 1000 /хиляда/ лева на 500 /петстотин/ лева. Не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер.

В частта по пункт I, т. 2 от Наказателното постановление.

Разпоредбата на чл. 86, ал. 1, т. 1 33 предвижда, че като пациент всеки има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права. Наказанието е наложено на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето, която се явява общосанкционна разпоредба, ангажираща административнонаказателната отговорност на всяко юридическо лице, което наруши разпоредбите на този закон или поднормативни актове по прилагането му извън случаите по чл. 209 - 228в. Нормата на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето визира правото на всеки пациент на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права, като актосъставителят и наказващият орган са приели, че в изложените четири случая горецитираната разпоредба е нарушена в частта ѝ зачитане на икономическите му права. Видно от съдържанието ѝ, твърдяната за нарушена разпоредба не съдържа конкретно задължение за определени действия или бездействия, дължими от

определени субекти, поради което не може да бъде обоснован състав на конкретно административно нарушение. И актосъставителят, и наказващият орган са се позовали единствено на обща норма, която сама по себе си не регламентира конкретни правила, чието неизпълнение представлява административно нарушение. Разпоредбата на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ регламентира правен принцип, който е доразвит в конкретни нормативни актове, уреждащи дейността по заплащане на медицинската услуга, изделия и консумативи. Изложеното налага извода, че като не е посочил съставомерни признаци на специални норми, а само общата разпоредба на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ, наказващият орган е нарушил правото на защита на жалбоподателя, поради което са налице основания за отмяна на наказателното постановление в тази част.

В частта по пункт I, т. 3 от Наказателното постановление:

Доказано е по несъмнен начин и нарушението на чл. 25, ал. 2 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ /Наредбата/, съгласно която допълнително поисканите услуги по чл. 24а, ал. 1, т. 3 се заявяват писмено от пациента, който попълва заявление по образец съгласно приложението. Правото на достъп до медицинска помощ, прогласено в чл. 81, ал. 1, т. 1 от ЗЗ, се осъществява при спазване на основни изисквания, сред които зачитане на икономическите права на пациента. Условието и редът за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ се определят с наредба на Министерския съвет. Според чл. 24а, ал. 1 от Наредбата, по време на своя престой в лечебно заведение, сключило договор с НЗОК за оказване на болнична помощ, здравноосигурените лица имат право срещу заплащане да получат допълнително поискани услуги, включващи: 1. подобрени битови условия - самостоятелна стая, в цената на която се включват всички допълнителни битови условия, със или без придружител по желание на пациента; 2. допълнително обслужване, свързано с престоя на пациента в лечебното заведение, извън осигурените здравни и общи грижи - самостоятелен сестрински пост, допълнителен помощен персонал, меню за хранене по избор, съобразено със съответния лечебно - диетичен режим; 3. избор на лекар или екип от медицински специалисти. А според чл. 24б от Наредбата допълнително поисканите услуги по чл. 24а, ал. 1 се заявяват писмено от пациента, който декларира, че е направил своя избор след представяне на ценоразписа на услугите. Законосъобразно е прието, че касаторът е нарушил чл. 25, ал. 2 от Наредбата, тъй като при хоспитализирането на пациентката и при заплащането на извършените медицински услуги, на същата е начислена такса за избор на лекар/медицински екип, който обаче не е бил заявен писмено от нея.

Предвид това, правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за посоченото нарушение.

Съгласно чл. 229, ал. 1 от ЗЗ, който наруши разпоредбите на този закон или нормативните актове по прилагането му извън случаите по чл. 209 - 228в, се наказва с глоба от 100 до 600 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - от 500 до 3000 лв. Съгласно ал. 3, когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от

500 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв. В конкретния случай на лечебното заведение е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева. Административнонаказващият орган обаче не е изложил каквито и да било мотиви по чл. 27 от ЗАНН, от които да се установят аргументите за налагане на посочената санкция. Настоящият съдебен състав, като прецени тежестта на нарушението и съобрази, че същото е извършено за първи път, намира, че целите на наказанието могат да бъдат осъществени и чрез налагане на имуществена санкция в минимален размер, поради което наказателното постановление следва да бъде изменено в тази част, като се намали размерът на наложената санкция от 1000 /хиляда/ лева на 500 /петстотин/ лева. Не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер.

По отношение на пункт II от Наказателното постановление, в което са наложени санкции за нарушенията, за които е съставен АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г.:

Налице са основания за отмяна на наказателното постановление в частта по пункт II от Наказателното постановление, поради следните съображения: От доказателствата по делото се установява, че представеният в хода на производството в оригинал АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г. не е подписан от актосъставителя. Подписът фигурира на наличното по делото копие на посочения АУАН, но при така представените доказателства може да се направи извод, че подписът на актосъставителя е положен на по-късен етап след издаването на акта. Съгласно изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, след като се състави АУАН, той следва да се предяви поне на един от свидетелите, които са вписани в него също за подписване, след което актът следва да се предяви на нарушителя да са запознае със съдържанието му и да го подпише. От процесния АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г., представен в оригинал по делото, се установява, че липсва подпис на актосъставителя – Е. Г.-Н.. Неподписан от актосъставителя АУАН не е годен да породи целените с него последици и не изпълнява отредените му от закона функции - установителна, обвинителна, доказателствена и сезираща. При невалиден акт за установяване на нарушение, административнонаказващият орган няма правомощието да се произнася по съответната преписка, издавайки наказателно постановление. Неспазването на изискванията на административнонаказателното производство води до незаконосъобразност на НП и е формална предпоставка за отмяна на процесното НП в тази част, защото опорочава производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. Отделно от това, по пункт II от Наказателното постановление дружеството е санкционирано три пъти за извършеното нарушение по т. 1 от АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г., като е посочено следното:

1. За нарушението по т. 1 от АУАН № А 27-311-2/ 9. 11. 2016 г., на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето във вр. с чл. 233а от Закона за здравето, **имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.**

2. За нарушението по т. 1 от АУАН № А 27-311-2/ 9. 11. 2016 г., на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето във вр. с чл. 235 от Закона за здравето, **имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.**

3. За нарушението по т. 1 от АУАН № А 27-311-2/ 9. 11. 2016 г., на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето във вр. с чл. 233а от Закона за здравето, **имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.**

По този начин се налага изводът, че дружеството е санкционирано трикратно за едно и също нарушение, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 17 от ЗАНН и представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление в тази част. Може само да се предполага, че е допусната техническа грешка в наказателното постановление, но неясно изразената воля на административнонаказващия орган за кои нарушения, установени в АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г., следва да бъде санкционирано лечебното заведение, не би могла да бъде тълкувана от съда. Ето защо, липсата на конкретика за кои именно нарушения по пункт II от Наказателното постановление /предмет на АУАН А 27-311-2/09. 11. 2016 г./ е било наказано дружеството, води до съществено нарушаване на правото му на защита и е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление в тази част.

По отношение на пункт III от Наказателното постановление с наложена санкция за нарушението, предмет на АУАН А 27-311-3/09. 11. 2016 г.:

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ /Наредбата/ здравноосигурените лица в Република България имат право да получават медицинска помощ в обхвата на основния пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/, които им гарантират достъпно лечение в съответствие със стадия, развитието, тежестта и остротата на съответното заболяване.

В конкретния случай се установява, че пациентката първоначално е била хоспитализирана в болницата "Св. В.", [населено място], където по желание на нейните близки е била дехоспитализирана и отведена за лечение в [фирма], за което при постъпването ѝ във второто лечебно заведение са били предоставени съответните медицински документи от първото лечебно заведение.

Административнонаказващият орган е приел, че неправилно санкционираното лечебно заведение не е предоставило медицинската услуга по Клинична пътека „Ишемичен мозъчен инсулт без тромболиза“, тъй като в МБАЛ "С. В.", [населено място] хоспитализацията на пациентката не е отчетена. Предвид това е направил извод за неприложимост на разпоредбата на чл. 215, ал. 1 от Решение № РД-НС-04-24-1/ 29. 03. 2016 г. по чл. 54, ал. 9 и чл. 59а, ал. 6 от Закона за здравното осигуряване на Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса /обн., ДВ, бр. 25 от 31. 03. 2016 г., в сила от 1. 04.

2016 г., изм. и доп., бр. 8 от 24. 01. 2017 г., в сила от 1. 01. 2017 г.; обявено за нищожно с Решение № 1341 на ВАС от 31. 01. 2019 г. - бр. 5 от 17. 01. 2020 г., в сила от 17. 01. 2020 г./, съгласно чиято разпоредба "Когато в срок до 30 дни от дехоспитализацията на пациента се наложи нова хоспитализация по същата клинична пътека в същото или друго лечебно заведение, НЗОК заплаща само един от случаите по КП след провеждане на проверка, освен ако в КП е предвидено друго".

На първо място, административнонаказващият орган изобщо не е извършил проверка дали санкционираното лечебно заведение е сключило индивидуален договор с НЗОК за оказване на медицинска помощ по конкретната клинична пътека „Исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза“. Липсата на доказателства в тази насока, които не са събрани нито в хода на административнонаказателното производство, нито от районния съд водят до извода, че не са изяснени всички факти и обстоятелства, мотивирали налагането на санкция за посоченото нарушение, което представлява съществено нарушение на правото на защита на санкционираното дружество. На следващо място, липсва законов механизъм, чрез който второто лечебно заведение има възможност да извърши проверка дали хоспитализацията в [населено място] по клиничната пътека „Исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза“ е била отчетена и съответно - заплатена от НЗОК. По този начин санкционираното лечебно заведение е могло да окаже безплатна медицинска помощ на лице за услуга, за която вече има данни, че била предоставена в МБАЛ "С. В.", [населено място] и така рискува да бъде поставено в неблагоприятното положение да не получи от НЗОК сумата за оказаното на пациентката лечение.

Липсата на утвърден законов механизъм, чрез който от второто лечебно заведение да бъде извършвана проверка дали спрямо лицето, което е било веднъж хоспитализирано по конкретна клинична пътека в друго лечебно заведение, е била отчетена посочената хоспитализация по същата клинична пътека, не предполага и санкциониране на лечебното заведение, което за втори път в рамките на 30 дни е приело пациентката и което е получило документи за вече осъществена хоспитализация в друго лечебно заведение по същата клинична пътека.

Дори да се приеме, че е налице съществено нарушение, от доказателствата по делото се установява, че деянието е извършено на 4. 05. 2016 г., поради което към настоящия момент давностният срок по чл. 81, ал. 3 от НК във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, приложим по силата на чл. 11 от ЗАНН, е изтекъл. За изтичане на давността съдът е длъжен да следи служебно, правната последица от което е отмяната на наказателното постановление на посоченото основание.

Горните изводи мотивират настоящата касационна инстанция да отмени обжалваното решение, като вместо него постанови друго, с което да измени наказателното постановление в частта, с която са наложени имуществени санкции за установеното нарушение по чл. 86, ал. 2, т. 6 от Закона за здравето, предмет на т. 1 от АУАН № А 27-311-1/ 09. 11. 2016 г., както и за нарушението по чл. 25, ал. 1 от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ, предмет на т. 3 от АУАН № А 27-311-1/ 09. 11.

2016 г., като се намали размерът на същите от 1000 /хиляда/ лева на 500 /петстотин/ лева всяка. Наказателното постановление в останалата част следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 24. 01. 2020 г., постановено по НАХД № 4191/ 2017 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № НП 27-311-1/ 10. 02. 2017 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ в частта по пункт I, т. 1, с която за нарушението по т. 1 от АУАН № А 27-311-1/ 09. 11. 2016 г. на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето във връзка с чл. 233а от Закона за здравето, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева, като **НАМАЛЯВА** размера на имуществената санкция на 500 /петстотин/ лева.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № НП 27-311-1/ 10. 02. 2017 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ в частта по пункт I, т. 3, с която за нарушението по т. 3 от АУАН № А 27-311-1/ 09. 11. 2016 г. на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 235 от Закона за здравето, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева, като **НАМАЛЯВА** размера на имуществената санкция на 500 /петстотин/ лева.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП 27-311-1/ 10. 02. 2017 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ в останалата част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.